

VITA & VIRGINIA
Why Not Theatre Company
Teatret ved Sorte Hest
1. november 2016
Instruktør: Barry McKenna

I år er det 75 år siden Virginia Woolf døde. De fleste af os kender hende fra bøgerne, men mange af os kender ikke historierne bag én af de mest markante forfattere i mellemkrigstidens Storbritannien. Én af historierne fortælles i øjeblikket af Why Not Theatre Company, der gæstespiller på Teatret ved Sorte Hest.

Et middagsselskab i 1922 blev starten på et venskab, en hed erotisk affære og en livslang fascination mellem to kvinder. Den ene Virginia Woolf. Fyrre år, gift, uden børn. Seksuelt uerfaren og nærmest frigid. Tændes langsom af den anden. Vita Sackville-West. Tredive år, aristokrat, gift, to sønner. Seksuelt meget erfaren både med kvinder og mænd i sit åbne ægteskab med sin homoseksuelle mand, Harold. Stykket bygger på deres breve og litterære produktion igennem næsten 20 år.

Scenen er nærmest nøgen. To stole i midten og uddrag af breve og bøger hængende i begge sider af scenen. Minimalistisk i en grad, der stiller store krav til dialogen, og giver masser af plads til udfolde karaktererne. Begge dele lykkes til fulde for instruktøren Barry McKenna og skuespillerne Nathalie Johnston og Sue Hansen-Styles.

Nathalie Johnston står stærkt som den handlekraftige, udadvendte og mandhaftige Vita. Altid på rejse. Videre til den næste fest. Den næste affære. Og voldsomt fascineret af den lidt kiksede og følsomme Virginia. Et præcist

portræt og repræsentant for den moderne frigjorte kvinde i mellemkrigstiden. Og så taler hun et vidunderligt upperclass engelsk. Nogen vil nok kalde det snobbet, men jeg er vild med det og kalder det smukt.

Sue Hansen-Styles er aftenens absolutte højdepunkt som den intellektuelle og kropsforskrækkede Virginia. Udviklingen i karakteren der opdager sin seksualitet er rørende og noget af det mest interessante karakterskuespil, jeg længe har set. En nervøs blomst, der næsten ikke tør folde sine blade ud med en formidabel evne til at formidle en virkelig god tekst. Jeg blev grebet og meget rørt (fandt jeg ud af, da jeg kom hjem og skulle sove).

Ikke det mest tilgængelige stykke på den københavnske teaterscene lige nu, men en skøn og vigtig kærlighedshistorie, som et lille nedslag i homo- og litteraturhistorien, hvor det rene teater viser sin sande styrke.

Medvirkende: Nathalie Johnston og Sue Hansen-Styles
Scenografi: Barry McKenna
Lysdesign: Katja Andreassen
Lyddesign: Alex Jespersen
Kostumier: Hanne Mørup
Foto: Tai Segel, PanCakeBeaver

[#vitaandvirginia](#) [#whynottheatrecompany](#) [#teatretvedsortehest](#) [#virginiawoolf](#)
[#femstjernet](#) [#anmeldelse](#) [#KOPkultur](#)

